

Geloof je ook zonder bewijs?

Door: Gábor Locht

Jona kan in een vis hebben gezeten. Er zijn namelijk meer mensen door haaien en potvissen opgeslokt en zijn daar weer levend uitgekomen (zie deel twee van deze reeks). Daarmee kan ik echter de indruk wekken dat je bijbelverhalen alleen moet geloven wanneer daar wetenschappelijke bewijzen voor zijn. Is dat echter juist?

In de jaren '50 schreef Werner Keller een boek met de titel *De Bijbel heeft toch gelijk*. Deze titel suggereert dat je erg kunt twijfelen aan de Bijbel, maar dat je dankzij allerlei wetenschappelijke vondsten, gelukkig tóch kunt geloven dat de Bijbel gelijk heeft. Daarmee geef je de wetenschap een hele zware stem, want wanneer de wetenschap nou eens bewijs zou leveren tégen de Bijbel, zou je dan je geloof moeten laten varen?

Stel nu eens dat er géén verslagen waren van mensen die het opslokken door een vis hebben overleefd, zou je dan moeten twijfelen aan het verhaal van Jona? Volgens mij niet! De belangrijkste reden dat je gelooft dat dit verhaal echt gebeurd is, is het feit dat het in de Bijbel staat en dat zelfs de Here Jezus het geloofde (Matt. 12:40). Wanneer je een gebeurtenis *daarnaast* wetenschappelijk kunt onderbouwen is dat mooi meegenomen, maar de wetenschap moet niet dicteren wat je wel en niet kunt geloven. Zo vast en zeker is wetenschappelijk bewijs namelijk niet.

Buitenbijbels bewijs kan dan ook alleen maar een *bevestiging* geven van je geloof, maar je moet je geloof er niet op *bouwen*. In deel vier van deze reeks noemde ik bijvoorbeeld archeologische vondsten van de stad Jericho, die nauwkeurig kloppen met het verslag in het boek Jozua. Met bewijzen uit de archeologie moet je echter voorzichtig zijn. Volgens de Bijbel werd na Jericho, de stad Ai door de Israëlieten veroverd. Van Ai zijn echter geen archeologische resten gevonden. Klopt het verhaal in de Bijbel daarom niet? Die conclusie lijkt me veel te snel getrokken. Er zijn immers onnoemlijk veel gebeurtenissen waar geen archeologische vondsten van zijn, simpelweg omdat niet overal wordt gegraven en omdat veel dingen in de grond vergaan! Het is daarom niet meer dan logisch dat je van de meeste geschiedenissen géén bevestigingen kunt vinden.

Je kunt daarom je wenkbrauwen fronsen wanneer iemand beweert dat een Bijbelse geschiedenis niet zou kloppen omdat daar niets van is opgegraven. Een leuk voorbeeld daarvan is het feit dat men wel beweerd heeft dat het land Israël nooit een land "vloeiend van melk en honing" geweest kan zijn. Er waren namelijk nooit sporen gevonden van het houden van bijen en die zou je toch wel verwachten in een land vloeiend van... honing! Dus wat te doen? De Bijbel dan maar niet geloven?

Onlangs werd echter toevallig in Rechov een imkerij opgegraven met 100 tot 180 korven!¹ En wat bleek? Bijenkorven werden gemaakt van ongebakken klei. Logisch dus, dat je zo iets doorgaans na een paar duizend jaar niet meer terugvindt. De klei is dan allang vergaan. Déze korven waren echter niet vergaan omdat de plaats door brand was verwoest. De klei was daardoor gebakken. Het feit dat deze vondst werd gedaan, is daarom puur toevallig.

Samenvattend: het is leuk wanneer de archeologie de Bijbel bevestigt, maar laat (het gemis aan) archeologische vondsten je geloof niet aan het wankelen brengen.

Voetnoten:

1. Rien van den Berg, 'Eindelijk honing in het beloofde land', Nederlands Dagblad (24 december 2008).